

13 stycznia 1964 roku papież Paweł VI podpisał bullę mianującą biskupa Karola Wojtyłę arcybiskupem metropolitą krakowskim. Uroczysty ingres do Katedry Wawelskiej odbył się 8 marca 1964 roku.

W przeddzień ingresu, a zarazem święta bł. Wincentego Kadłubka, ks. abp Wojtyła udał się do Jędrzejowa do opactwa cysterskiego z prywatną pielgrzymką do grobu bł. Wincentego Kadłubka.

W dzień ingresu Arcybiskup Karol Wojtyła ubrany był we fioletową togę rzymską (cappa magna) z białym gronostajowym kołnierzem. Pod baldachimem wśród śpiewu „Kto się w opiekę” przeszedł przez plac katedralny do schodów katedry.

W progu Katedry na Wawelu powitany został przez biskupów pomocniczych i Kapitułę. Przemówienie powitalne w imieniu społeczeństwa krakowskiego wygłosił dr Franciszek Bielak, docent Uniwersytetu Jagiellońskiego. Dziekan Kapituły ks. infułat Bogdan Niemczewski, podał nowemu metropolicie kropicidło, okadził go i wręczył klucze do katedry. Chór podjął śpiew „Ecce sacerdos magnus”.

Nastąpiło symboliczne wręczenie kluczy na znak władzy i troski.

W Katedrze Wojtyła zatrzymał się między innymi przy konfesji Świętego Stanisława oraz sarkofagu Królowej Jadwigi. Po wejściu do prezbiterium ks. abp Wojtyła przyklęknął na klęczniku przed ołtarzem wielkim, a dziekan kapituły ks. infułat Bogdan Niemczewski odśpiewał modlitwę „Protector noster”.

Po modlitwie abp Wojtyła zasiadł na faldistorium, po lewej stronie ołtarza, czyli po stronie Ewangelii, naprzeciw tronu biskupiego, na jednostopniowym podwyższeniu. Na filarze za jego plecami znajdował się gobelin z herbem biskupa Jakuba Zadzika. Po jego bokach zasiedli obaj biskupi pomocniczy Julian Groblicki i Jan Pietraszko. Po chwili wszyscy powstali, by uczcić osobę i słowa Pawła VI. Kanclerz kurii metropolitalnej ks. Mikołaj Kuczkowski odczytał tekst bulli nominacyjnej, najpierw w oryginale łacińskim, potem w tłumaczeniu polskim. Następnie padły słowa tekstu listu papieskiego do kapituły, do duchowieństwa i wiernych Archidiecezji. Po odczytaniu bulli ks. kanclerz Kuczkowski odczytał list prymasa Polski kard. Stefana Wyszyńskiego z życzeniami i błogosławieństwem dla nowego metropolity krakowskiego. Ks. infułat Niemczewski stojąc naprzeciw Ks. Metropolity, wygłosił przemówienie powitalne w imieniu kapituły i duchowieństwa, a następnie zaprosił arcybiskupa do objęcia wielkiego ołtarza i tronu arcybiskupiego. Wtedy abp Wojtyła w otoczeniu biskupów pomocniczych, podszedł do mensy ołtarzowej i ucałował ołtarz. Następnie podszedł do tronu biskupiego i zasiadł na nim. Rozpoczęło się homagium. Księża biskupi podchodzili do tronu i stojąc dali znak pokoju swemu Metropolicie. Reszta duchowieństwa przyklękała całując pierścień arcybiskupi. Kolejno podchodzili prałaci i kanonicy Kapituły, profesorowie Wydziału Teologicznego, po usunięciu z UJ istniejącego przy Seminarium Duchownym, dziekani z Archidiecezji i proboszczowie miasta Krakowa, przełożeni klasztorów, klerycy po dwóch z każdego rocznika, a za nimi świeccy. Za duchowieństwem kroczyła delegacja sławetnego Bractwa Kurkowego z insygniami. Król Kurkowy dr Wincenty Bogdanowski, niósł srebrnego kura. Obecni byli także krakowiacy, górale, górnicy i życzenie - wszyscy w strojach regionalnych.

W czasie homagium śpiewano „Te Deum laudamus” oraz „My chcemy Boga”. Dzwonił „Zygmunt”. Po homagium od tronu arcybiskup Wojtyła wygłosił przemówienie. Pierwszą jego część poświęcił miejscu swojego ingresu - królewskiej katedrze na Wawelu (...): „Zdajemy sobie wszyscy dobrze sprawę, że wejść do tej katedry nie można bez wzruszenia. Więcej powiem: nie można do niej wejść bez drżenia wewnętrznego, bez lęku, bo zawiera się w niej –jak w mała której katedrze świata- ogromna wielkość, którą przemawia do nas cała nasza historia, cała nasza przeszłość (...)”. Katedra Wawelska - to było miejsce dla niego szczególne, od lat

gimnazjalnych. Tu się spowiadał. Tu wielokrotnie wygłaszał kazania. Tu został kanonikiem. Tu był konsekrowany na biskupa, a po śmierci abp. Baziaka tu został wybrany wikariuszem kapitulnym. W drugiej części przemówienia przedstawiony został program dla Archidiecezji Krakowskiej na następne lata, zgodnie z duchem Soboru Watykańskiego II.

Po zakończeniu obrzędu abp Wojtyła ubrał się do Mszy Świętej. Przygotowano najpiękniejsze szaty liturgiczne katedry. Niedziela Laetare wyjątkowo dopuszczała różowy kolor szat które włożył. Były to: altembasowy ornat z daru Anny Jagiellonki, racjonal królowej Jadwigi, dwie mitry, biskupa Andrzeja Lipskiego i kard. Jana Aleksandra Lipskiego, pierścień biskupa Maura, pastorał biskupa Małachowskiego, gremiale biskupa Małachowskiego, kielich biskupa Samuela Maciejowskiego. Diakon i subdiakon ubrani byli w dalmatyki bp Szaniawskiego, a archidiacon w kapę bp Szaniawskiego. Suma była bez kazania. Msza św. została odprawiona przy wielkim ołtarzu katedry. Po mszy św. ks. arcybiskup metropolita udzielił błogosławieństwa i wśród śpiewu „Gaude Mater Polonia” wrócił dłuższą drogą do skarbcza, gdzie zdjął szaty pontyfikalne i po krótkim dziękczynieniu udał się do kaplicy Najświętszego Sakramentu, a potem opuścił katedrę żegnany przez dziekana Kapituły.

Następnie wszyscy udali się do Seminarium Duchownego przy ul. Podzamcze 8. Najpierw arcybiskup odebrał hołd od delegacji przybyłych z Archidiecezji Krakowskiej. Potem w auli seminarium był uroczysty obiad, podczas którego przemawiali bp Julian Groblicki, prof. Czesław Strzeszewski, Jerzy Turowicz. Na końcu wszystkim podziękował arcybiskup metropolita krakowski Karol Wojtyła.

Lista gości zaproszonych na ingres przez arcybiskupa Karola Wojtyłę zawierała około 40 nazwisk. Na pierwszym miejscu umieścił pięciu profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego. To prof. Stanisław Pigoń, prof. Tadeusz Milewski, prof. Adam Vetulani, prof. Adam Bochnak i prof. Marian Plezia. Kolejnych pięciu profesorów reprezentowało Katolicki Uniwersytet Lubelski. To ks. prof. Marian Rechowicz, rektor KUL, prof. Czesław Strzeszewski, dziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej, prof. Stefan Swieżawski, ks. prof. Józef Majka i o prof. Albert Krąpiec. Kolejne trzy osoby na liście to redaktorzy Tygodnika Powszechnego: Jerzy Turowicz, Jacek Woźniakowski i Antoni Gołubiew. Dalej trzej lekarze: prof. Jan Stanisław Olbrycht, dr Stanisław Kownacki i dr Marian Kusiak. Zaraz za nimi prawnicy: dr Józef Święcicki, dr Stanisław Kowenicki i mgr Andrzej Rozmarynowicz. Za nimi bliscy sercu: Zbigniew Siłkowski, Stanisław Rybicki, Jan Kuś, Gabriel Turowski, Tomasz Romański, dr Jerzy Ciesielski, dr Franciszek Bielak, dr Mieczysław Kotlarczyk, prof. Jelonek ze Skawiny i Marian Wójtowicz z Lasek k. Warszawy. Potem księża: ks. Edward Zacher z Wadowic, ks. Jan Paweła rezydent z Wadowic, ks. Zygmunt Lustofin, ks. Władysław Majda, ks. Jan Sidelko, ks. Kazimierz Suder, ks. Karol Targosz, ks. Marian Kumela, ks. Leonard Harędziński, a także ks. prof. Stanisław Olejnik z Włocławka. Świeckich pracowników kurii reprezentowali; Tadeusz Nowak, Józef Machalica, Jan Kotysa, Józef Sieńko. Listę kończą nazwiska dwu osób z parafii w Borku Fałęckim. Listę gości Księdza Arcybiskupa uzupełniała lista kurialna. Liczy 115 nazwisk. To biskupi pomocniczy (2), Kapituła na Wawelu (7), Seminarium Duchowne (7), profesorowie (22), Kuria metropolitalna i Sąd Biskupi (14), dziekani ((22), prowincjałowie zakonni (24) i proboszczowie parafii krakowskich (15).

źródło: ks. Jacek Urban, "Ingres arcybiskupa metropolity krakowskiego Karola Wojtyły do katedry na Wawelu, 8 III 1964"

zdjęcia: Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II